

Van Luit speelt met **tijdzones**

Beeld uit video van **Chaim van Luit**, te zien in Pakt.

Galerie

Chaim van Luit

'Algemene Studies/Etudes Generale'.
T/m 25 januari in Pakt, Zeeburgerpad
53, Amsterdam. Inl: www.pakt.nu

Nee, aantrekkelijk ziet de tentoonstelling van Chaim van Luit bij Pakt er niet direct uit. Van Luit toverde de ruimte voor de gelegenheid om tot een schemerige wachtkamer, inclusief stoelen uit Brusselse metrostations. Alleen: wie in die stoelen zit kijkt net langs de videoprojectie en beeldschermen die door de ruimte staan verspreid - om die goed te bekijken moet je gaan staan. Naast de stoelen.

Daarmee vangt Van Luit goed het sentiment dat als een knerpande krel door de tentoonstelling kruipt: dat van misplaatstheid, ongemak.

Voor dit nieuwe werk hing Van Luit met z'n videocamera maandenlang rond op verschillende Brusselse metrostations. Daarbij plaatste hij zichzelf zo veel mogelijk buiten de dagelijkse dynamiek.

Hij filmde schijnbaar alledaagse gebeurtenissen vanuit nissen, hoekjes en vanachter pilaren, waardoor je je als toeschouwer zomaar een buitenstaander voelt, een voyeur, op een plaats die normaal zo overdadig openbaar is.

Dat geldt ook voor de korte film waarin Van Luit de ruimte toont waarin de alomtegenwoordige onbe-

stemde sfeermuziek wordt aange-stuurd die door elk station reutelt - alsof je een geheim controlecentrum betreedt, die er verder natuurlijk volkomen onspectaculair uit ziet.

Al deze gevoelens en ideeën komen mooi samen in de grootste video. Daarin zien we een straatmuzikant zitten op een perron, hij speelt een liedje op zijn accordeon. Maar: er is hier overduidelijk iets mis met de tijd. De bewegingen van de muzikant lijken normaal, maar de passanten lopen te snel, alsof ze in een andere tijdzone verkeren.

De truc zal ik niet verklappen, maar het gevoel dat Van Luit ermee oproept is prachtig: doordat je zo nadrukkelijk met de muzikant, met de kunst identificeert, wordt je even

naar een andere tijdzone getransporteerd, een andere plaats, precies zoals hij dat doet met de andere werken - en ineens beseft je hoe coherent, hoe rijk geschakeerd deze schijnbaar simpele presentatie is: alles wordt bij elkaar gehouden door zoeken, misplaatst zijn, een gevoel van onbevredigdheid.

Algemene Studie/Etudes generale (lekker misplaatste titel ook) is opnieuw het bewijs dat Van Luit zich ruim buiten de Amsterdamse (hij verbleef het afgelopen jaar aan de Jan van Eijck en woont nu in Brussel) in hoog tempo tot een van de interessantste talenten van Nederland aan het ontwikkelen is. Gaat dat zien.

Hans den Hartog Jager